

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului:	APARE DUMINECA	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 240 Lei	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiunile se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.	Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 120 Lei		
Pe un pătrar de an 60 Lei		
Un număr 5 Lei		
Pentru strălătitate pe un an 300 Lei		

Contemplații creștine.

Cine oare nu și-a pus în nenumărate rânduri întrebarea: Cum stăpânește natura omul, acest fiu al pulberii, care este aici pe pământ doar o clipă foarte scurtă?!

Am ajuns să-l vedem cum măsoară și cântărește lucruri mici și invizibile, — atomii și electronii, — distanțele și mărimea stelelor sculptoare; cum și-a procurat singur ochi, cu care privește o lume întreagă într'o picătură de apă; pe firmamentul întunecat el privește călduri de sori, la depărtări înspăimântătoare și nemai-pomenite.

Omul străbate văzduhul, adâncul apelor și pământului, întinderea și pustiul, cu o viteză și istețime uimitoare și necunoscută înaintașilor noștri. Nu mai amintim de tehnica zilelor noastre. Ochiul inteligent însă nu poate decât să recunoască în această faptură efemeră, pe Stăpânul etern al acestei creaturi și ale tuturor. Omul este, am putea spune, un fel de maiestate inamovibilă a grației divine. După cum nu și-a dat singur nemicnicia sa, tot așa nu-și poate lua singur măreția, istețimea și puterea cu care a fost înzestrat față de celelate creaturi. El ne apare în istorie întotdeauna integrat cu o anumită concepție despre lume și misterele ei, concepție care depășește simplele reacțiuni instinctuale și trădează o amplă elaborare intelectuală.

Dar el ne apare mare și în sărăcia, goliciunea și foamea sa, mare este depravarea și stricăciunea lui, încât lumea întreagă nu-l poate sătura. El este doar superior și mare, pentru că măreața este concepția lui despre lume, indiferent dacă este cea patriarhală a nomazilor,

cea estetică a Grecilor, cea bazată pe forță a Romanilor sau cea științifică a timpurilor noastre, care e cea mai aproape de cea creștină.

Omul totdeauna, la formularea concepțiilor lui despre univers, a pus iubirea și marea sa ură, credința și marea sa necredință, speranța și marea sa îndoială și disperare; s'a luptat chiar fără știrea lui cu Dumnezeu și în același timp și cu diavolul pentru sărmanul său suflet, pe care a fost gata oricând să-l dea pe vecie aceluia care i-ar fi potolit foamea și îndoiala sa și iar fi pus capăt chinului său.

Sufletul smerit în urma multor sbuciume psihice s'a recules și s'a întors întotdeauna liniștit și plin de încredere la Dumnezeu, iar cel semeț a scormonit mereu cu amărăciune și răutate greșelile trecutului, pe cari le-a exploatat și lătit în dauna perceptelor creștine. Duhul înțelepciunii divine pe care îl au cei smeriți, îi îndeamnă pe aceștia întotdeauna să-și ascundă comorile și să-și arate neputințioșia și defectele.

Sufletele modeste și credincioase sunt acelea cari au realizat ca universul să devină pentru noi un întreg și o unitate, mai mult sau mai puțin cunoscută, în care au văzut acești cercetători minuțioși, dela cele mai extreme adâncuri ale infinitului până la cele mai culminante înălțimi și depărtări ale spațiului, puterea miraculoasă a creatorului, în intuiția stelelor nenumărate ca număr și incomensurabile ca masse ale nebuloaselor și planetelor, ea întrecând peste măsură de mult toată înțelepciunea, ingeniositatea omenească, ea biruind sufletele, ba mai mult chiar sdrobindu-le prin măreția și puterea lor.

Lumea, — acest complex infinit de lucruri și întâmplări, — a fost totdeauna pentru el un

amplu complex de taine și întrebări, cărora el numai a căutat să dea răspunsuri și explicații, pentru a-și satisface doar curiozitatea sa. Fiul pământului făcându-și numai o imagine palidă, a realității, care să-i umple la rândul său sufletul de bucurie și forță vitală, cuprinzând universul în trăsăturile principale și văzând în toate și pretutindeni mâna înțeleptului și ingenuității Creator.

Și cu cât mai sincer își recunoaște sufletul propria sa slăbiciune, silindu-se să se ridice deasupra eului său muritor, cu atât mai clar va înțelege el în mijlocul încercărilor și predicilor vieții, acest sens superior și va vedea strălucind Creatorul, dela care ne vine mântuirea, din dosul tuturor privațiunilor și durerilor terestre. O inimă pasi-onată după slave și mărire aici pe pământ, prinsă cu totul în orbita acestei lumi, o inimă care chiar dacă ar fi capabilă să realizeze ceva încă aici pe pământ și numai aici, va fi neînțecat stânjenită în această strădanie a sa de întâmplări și rezistențe, și o astfel de inimă va cădea foarte ușor într-o stare de cea mai adâncă descurajare și amărăciune, în care nu-i mai isbutește nimic rodnic și care va cădea apoi dintr-o greșală în alta.

Fie sălbatec sau civilizat, fie cuceritor al lumii sau un decepționat, sătul de viață și de durerile lumii, omul rămâne doar un pasager trudit, pe pământul întunecat, pe care nu-l va înțelege și stăpâni niciodată.

Și în trecut ca și acum simțim în noi o tainică aspirațiune a sufletului omenesc spre forme mai înalte și mai purificate, în exprimarea raportului cu Creatorul. Această aspirație ar trebui să ne desfacă pe toți de lutul greu al sensibilizării, al insuficienței, rațiunii și intuiției, eliberându-ne de corupția inevitabilă a materiei, a păcatului și să urcăm drumul unei trepte superioare de spiritualizare, spre a atinge puritatea și adevăritatea concepției creștine despre lume.

Ceeace pentru dorințele noastre pământești pare un insucces și o deșiluzie, pentru viața noastră psihică poate fi o cale de mângăere și eliberare de sub tortura acestor frământări. Energia inepuizabilă a bunăvoinței atotștiutoare, care rezidă în sufletul universal, trebuie să se transforme în noi într-o adorație și colaborare entuziastă, în o supunere arzătoare, după cum ne permit eforturile noastre cele mai bune, de-a discerne, ea fiind principiul regulator în noi și în afară de noi.

Petru Toma

Un gânditor oriental:

Rabindranath Tagore.

De: Prof. C. Rudneanu.

Vestitul filosof german *Rudolf Eucken* dela Jena, spunea că filosofia universală se poate împărți în două mari grupuri: filosofia asiatică sau a renunțării și filosofia europeană, sau a sfortării. Fiecare dintre ele reprezintă un anumit fel de a gândi și a trăi. Asiaticii, spune Eucken, caută să se apropie de esența lucrurilor, care pentru ei reprezintă și valoarea supremă a existenței și nu este numai un principiu explicativ — europenii spun că adevărul suprem nu este un lucru dat, cunoașterea e în funcție de sfortările ce oamenii le fac.

Ruyard Kipling scria într-o zi următoarele cuvinte: „*Orientul e Orient, Occidentul Occident, și ambele nu se vor întâlni niciodată*“. Cele două concepții de viață sunt prea bine redade de celebrul gânditor al Asiei care-i *Rabindranath Tagore*. Cuvintele lui însuflețesc o lume întreagă. Rabindranath Tagore când a venit în ultima lui călătorie în Europa, a cules multe date cu privire la viața europenilor și a descris apoi în accente pline de farmec cele văzute, rămânând însă și pentru mai departe cu resemnările sale asiatică. Cuvintele lui R. Tagore sunt pline de tristețe — par'că ar vrea să arunce un blestem peste bătrâna Europă, prea mult îmbăcșită de materialism.

Cartea celebră tradusă în limba franceză de *A. Tugand Bosmilon* conține cuvinte pline de înțelesul adânc al vremii, fiindcă profetul Indiilor Tagore străbătând Europa în largul ei a cules impresii dintre cele mai ciudate, a admirat natura frumoasă, studiind pretutindeni sufletul europeanului.

Să nu uităm că cugetătorul Orientului e învățatul eșit din sânul naturii, de aceea și cuvintele lui vor fi șoaptele cele mai dulci ale frumșetelor naturale, munții, văile, câmpiile, florile, toate vor cânta atât de tainic încât sufletul omenesc va zări mărirea puterilor dumnezeiești, iar misterele multiple vor fi obiectul lungilor discuții, concepția Occidentului și a Orientului va fi problema centrală a timpurilor noastre.

R. Tagore a meditat îndelungat asupra celor văzute în Europa, amintirile sale ne vorbesc azi mai mult ca oricând.

Europa i s'a înfățișat ca o putere uriașă a energiilor materiale, „materialismul“ și „utilita-

rismul", concepțiile cele mai vădite ale timpurilor moderne au făcut ca lumea continentului nostru să înainteze dar, fatal să fie ruinată. R. Tagore a rămas uimit de ingeniositatea științifică, de puterile incalculabile ale energiilor puse în mișcare de iscusința și invențiile oamenilor de știință, totuși s'a despărțit mâhnit în sufletul său de filosof; viața europeană a fost văzută și judecată prin prisma sufletului său indic.

Plecând dela această observare, a constatat că la noi se manifestă multă știință și prea multă răutate umană. Curentul de reflux nu va întârzia, asiaticii vor penetra din nou, așa cum creștinismul, creația cea mai desăvârșită a religiilor umane a triumfat, iar concepțiile ideale ale Indiilor vor da Europei pacea mult dorită.

Cuvintele lui R. Tagore sunt pline de tâlc, cu toate că mulți critici spun: misticismul exagerat al lui R. Tagore nimicește ființa însăși, morala indică fiind prea exagerată, iar alt neajuns al Indiilor ar fi vechea dominațiune a castelor, slăbiciunea timpurilor de odinioară, marele păcat al Asiei.

Deasemenea și cu religia — religia lor nu-i perfecțiunea desăvârșită pe care o cred mulți. Budismul și Creștinismul se apropie, totuși sunt prea mari diferențierile pe cari numai unii le pot cunoaște dintre cercetătorii religiilor, aceia cari cunosc evoluția și istoria religiilor.

În „*Religia poetului*“ cartea celebră a lui R. Tagore găsim câteva accente dulci de viață spirituală, de viață superioară, natura e izvorul nesecat al frumsețelor divine. Dumnezeu creatorul suprem al lumii a înzestrat lumea cu fel de fel de lucruri superioare, pe cari omul le admiră, admirând pe creator totodată.

Dumnezeu e zărit la flecare pas, pădurile impenetrabile ale Indiilor cu cerul senin, nenumărate specii de flori ne dau imagini plastice de-o unitate desăvârșită, totul vibrează unison, armonia din noi străbate infinitul descoperind forțele misterioase ale frumsețelor variate din lumea îndepărtată. O lume plină de vrajă, Dumnezeu, imaginea cea mai evidentă a acestei lumi vizibile strălucește la tot pasul, omul trebuie să-l privească și să-l preamărească.

Iată ce ne spune R. Tagore: „Existența omului ne explică multe: „Omul de ce există?“ El însuși ne oferă explicație prin propria sa existență. El ne arată în forma sa o unitate, în el sunt atitudini misterioase, vibrează unison ca și muzica din noi. Care-i adevărul acestei lumi? El nu există în „massă“, în substanță, nici în numărul lucrurilor, ci în raporturile lor, cari nu se pot număra și măsura — fiindcă sunt

abstracte. Materia e o abstracțiune, noi nu o putem cuprinde ce-i în sine, lumea realităților n'o admite.

Deasemenea forțele gigantice ale Universului, forța centripetală și centrifugală sunt deasupra cunoștințelor noastre. Ceeace nu se sfârșește înaintea noastră solicitând atenția noastră nu-i bucătăria, ci ospățul — nu-i anatomia lumii, ci fizionomia ei. Iată timpul schimbător, jocul înșelător al luminilor și al umbrelor, al vântului și al apei, aripile multicolore ale vieții înaintate zburând delanaștere la moarte“.

Un joc creator de imagini în infinit ne inspiră jocul pe care noi ni l-am imaginat, ritmul mișcării armonice produce în spiritul nostru emoția care-i creatoare. Poezia, religia și artele întrețin credința profundă a omului în unirea ființei sale cu tot ce există, adevărul final e acel al personalității. Aceasta-i o religie care se poate pricepe ușor, nu-i dintr'un sistem metafizic, care să trebuie să fie analizată și discutată. Într'o religie dogmatică toate chestiunile sunt rezolvate în formă definitivă, toate problemele sunt pe deplin potolite, până când religia poetului e fluidă, ca și atmosfera care înconjură pământul unde luminile și umbrele joacă în taină, unde vântul ca un tiner cioban cântă din fluier printre turmele sale de oi. El nu se duce spre o concluzie definitivă, ci descoperă sferele infinite ale luminii, căci ele sunt înconjurate de zidurile nelimitate. În această viață socială comună, largă, omul simțeste misterul ca și muzica, prin sentimentul acestei unități oamenii au ajuns la perceperea Dumnezeului. Prin creație omul exprimă adevărul, și prin această expresiune își găsește adevărul său propriu în totalitatea lor. Societatea umană voește ca omul să atingă în cea mai înaltă expresiune perfecțiunea și ea-l va conduce la realizarea divinului în umanitate.

O poemă lirică e infinit mai mult ca scânteia care o exprimă, ca o simplă roză, și mai mult decât substanța din care-i făcută. Aceasta dă personalității noastre libertatea desinteresată a eternului, strălucirea stelelor, a inimii infinite e creația caracterului. Din contră durerea câtorva martiri mari ne apare în toată majestatea, în armonie cu conținutul vieții eterne ca și tulgerul din cerul vijelios, nu ca și scânteia electrică din laborator. Și adevărul durerii în eternitate e căutat în poemele vedice iar principiul care domină e următorul: „din joc emană toată creațiunea. **Dumnezeu în dragoastea-l nemărginită și în durerea-l puternică a creat totul..**“

(Urmează)

Săptămâna.

„Osana, celui ce vine întru numele Domnului, Osana, întru cei de sus“.

Inscripția de mai sus de pe arcul de triumf din gara Forotic la sosirea Prea Sfințitului, a produs o zvâcnire, o electrizare asupra grupului de preoți coborâți dintr'un tren anterior, veniți aci întru întâmpinarea Stăpânului. În mod spontan a răsărit pe buzele tuturor cântarea „Osana celui ce vine întru numele Domnului“.

În aceste momente de înălțare sufletească preotul se simte **preot**. Toți fără deosebire simt fluidul tainic, comunicarea harică prin „punerea mânilor“ lăpădând toată grija cea lumească, răsărită și stăpânitoare, sub povara grea a zilelor, când simt clipele sosirii Stăpânului. Nu stăpâniți de un simțământ de „castă sacerdotală“ ci de sentimentul răspunderii, de tristețea izolării și de ticăloșia vremii și a oamenilor, **preoții** socot că vizitațiunile canonice sunt marile lor praznice, ale lor și pentru ei. Preoțimea în cea mai mare parte s'a simțit izolată, bruscată oareșcum la limita funcțiunii sale juridico-canonice, la îngustul cerc al parohiei. Fără ca cineva sa-i măsoare înălțimea chemării sale și universalitatea sa în cadrul pentru care a fost orânduit. Cu ocaziunea vizitațiunilor canonice când Prea Sfințitul coboară între ei, ei înșiși cu toată lumea prezentă, sunt luminați de marele rost al preoției lui Hristos. *Preotul*, în zilele grele de astăzi, când are legat de sine balastul grijilor familiare, când la fiecă răspântie și din gura tuturor neînțelegătorilor mari și mici, aude cuvintele timpului, acum se împărtășește în aceste mari praznice de *suportul moral atât de necesar unui om* în orice slujbă a sa. *Preotul-om* a simțit adânc lipsa cuvântului de încurajare ca și de dojană. Până acum a auzit numai cuvinte de ocară, dar profund subiective și nedrepte, izvorâte din o totală lipsă de înțelegere a zilei, create *tocmai de acei* ce rostesc cu condamtabilă ușurință sentințe la adresa ei. Toți suntem păcătoși, toți avem părți mai mult sau mai puțin întunecoase, cu răsfrângere asupra tagmei. Dar fiecare în parte și toți la un loc la momentele grele am făcut, facem și vom face toate jertfele, și cu toată abnegația știm să răspundem chemării noastre. Și vom fi mai tari, mai rezistenți, când Acela care a pus mâinile sale asupra capului nostru ne va ridica sus la înălțimea tronului arhieresc privindu-ne de aci în toate împrejurările vieții noastre, bune și rele.

Ce putea fi mai înălțător decât tabloul primirii Prea Sfințitului în gara Forotic. Cu puțină vreme înainte de sosirea trenului ce aducea pe *Stăpânul* vedeam credincioșii cu coasele în spate frânți de trudnica muncă, de grele picături de sudoare a feței pentru pâinea de toate zilele, pentru care în arșiță, ploaie și vânt s'au zbatut o săptămână. Au lăsat coasa, și-au spălat praful năclăit pe față de sudoare, s'au îmbrăcat de sărbătoare și nemâncăți, gata de sf. Taină a împărtășirii, au alergat mic și mare întru întâmpinarea Stăpânului.

S'a umplut peronul micuței gări de lampioane și făclii, de armoniosul sunet de cor și fanfară, de frumseța hainelor de sărbătoare și mai presus de lumina ce radia de pe fețele tuturor. Sosește trenul, arhiplin cu fel de fel de călători, de diferite religii, de diferite preocupări, cu diferite direcții. Fericitul tablou al gării, par'că oțelul, aburul și diversitatea călătorilor ce formau complexul trenului, l-au încremenit pe loc.

Coboară Prea Sfințitul, împrumutând tabloului coroana duhovnicească și cu statura marțială, sprijinit pe toiagul apostolic, impune tăcere și reculegere până și oțelului. Trenul încă prelins de fumul ce-l îmbrățișă în tunelul Surducului este împreună cu mulțimea credincioșilor zguduită de cuvintele P. O. D. protopop Virgil Musta, talmăcitorul venerațiunii și smereniei credincioșilor. Cuvintele Prea Onoratului: „Prea Sfinția Voastră! intră pentru prima dată pe poarta de nord-vest a văii Carașului...“ imortalizează în acel moment marea contribuție a satelor de aici pentru cauza susținerii Legii și Neamului. Bindecuvântarea Arhierelui acoperită de pivi, cor, fanfară, uralele mulțimii, „Intru mulți ani Stăpâne“ și „Osana celui ce vine întru numele Domnului“ cântate de preoți, înalță valoarea neperitoare a clipei, ce o putea descifra în adâncul fibrelor sale numai măestria unui Michel Angelo sau Rafael.

Cortegiul cu făclii, lampioane și focuri de artificii până la casa preotului *Mitrofan Cioerei* a fost îmbinarea cea mai fericită a *spiritualului cu materialul*.

*

Sf. Liturgie de Duminecă cu a sa măreață exclamare de către diacon, descrisă în „Foaia Diecezană“ din 7 VII. de către raportorul vizitațiunii canonice din Călnic și adâncimea cuvintelor Mântuitorului, dela început cuprinde sub vrajă asistența. Impozantul sobor al preoților, frumseța ceremonioasei voci a păr. diacon *Teodor Roșca*, momentele înălțătoare ale sf. Liturgii culminează în predica Prea Sfințitului.

Cu statura înaltă, cu vocea blândă, cu mitra aurită și cu toiagul puterii stăpânește întreaga Biserică. Problemele mari ale vieții noastre religioase-naționale, rostite cu ușurința de pricepere a băstinașului, dojana ce se strecoară îmbrățișată cu încurajarea, îți fac impresia că trăești vremurile apostolice îmbrăcate atât de minunat în haina ortodoxiei naționale și mai presus a specificului nostru local. Prestanța Arhiepiscopului subliniază cu mare putere răul ce paște lumea și această lume indiferentă la cuvintele preotului lor, astăzi le verifică, le adâncește și se convinge de puterea harică, ce i s'a încredințat. „Fața este icoana sufletului“ spune Mântuitorul. De pe fețele credincioșilor se cetește sufletul adânc pătruns de marea taină sufletească.

*

Prânzul din casa părintelui Mitrofan Ciorei, ne dă alte două momente de cugetare. În tot timpul prânzului s'a reogândit solemnitatea praznicului, înfrumusețat de cântările la pian și violină executate de copiii licealiști ai găzduitorului. Concertul de Bachmann, Schumann, concertul religios de Bortniansky alături de doinele noastre locale îmbinate cu străluciri din armonia bisericească ortodoxă, sunt executate cu desăvârșită pregătire tehnică și sufletească. Un **preot** cu pregătirea astor fel de copii, te convinge fără multă osteneală, câte jertfe, câte privațiuni și câte dureri a trebuit să îndure ca din copiii lui — ai preotului-om — să iasă oameni utili Neamului. Pretutindeni în casele preoților, vezi asemenea lucruri. *Adâncind aceste realități, îți dai seama de marea și muta tragedie a preoțimii.*

La masă ridică cuvântul marele biserican și patriot *Dr Mihai Groșianu*. Ca unul ce pe aceste meleaguri a fost strategul bătăliilor naționale-bisericești din trecutul ce noi ne silim să-l uităm, face istoricul casei în care găzduim, arătând rolul important al casei lui Păun Eva. Încopiază minunat rostul național și mai presus rodul muncii cot la cot a clerului și poporului, care pleca noaptea spre alegeri cu cântarea „Osana celui ce vine întru numele Domnului“ și a învins. Subliniază rolul mare al preoției și enunță bazat pe studii sociale de actualitate, că Biserica și preoții ei vor mai ajunge vremuri de grele suferinți, de martiriu, dacă lumea nu va înțelege că numai prin Biserica Neamului vom afla îndreptarea răului social de azi.

D-l *Dr Mihai Groșianu* aci a deschis o problemă de o covârșitoare importanță istorică națională. Câte case istorice, în cari s'a pus suflet și jertfe pentru desrobirea noastră, nu se

dau astăzi uitării în satele noastre. Câți preoți bătrâni nu trăesc și astăzi din amintirea clipelor mari trăite în cercul lor mic? Ar trebui și avem imperioasă obligațiune să le immortalizăm, să dăm suportul moral generațiilor următoare. Materialul adunat, să-l predăm vrednicului român Dr Mihai Groșianu să-l cuprindă într'o carte, ce se va prețui mult.

O deosebită impresie a produs la aceste vizitațiuni canonice prezența d-lor Dr P. Liuba prefectul județului, parlamentarii Oct. Furlugean și Lazăr. Frumosul praznic din Forotic, este rezultatul unei armonice conlucrări între păr. Mitrofan Ciorei, învățătorii tineri și admirabilii cântăreți de strană Rusu și N. Pava precum și a notarului R. Popovici.

*

Linia mare a praznicului a fost sublinierea importanței preoției ca factori spirituali și național-sociali. Însuși Prea Sfințitul — fără a neglija cu nimic partea dogmatică și canonică — a fost întruchiparea *românului creștin ortodox*.

După masă s'a continuat drumul spre Comorâște.

Pr. Traian Constantin.

Vizitațiuni canonice.*)

„Osana celui ce vine întru numele Domnului“ și „Întru mulți ani Stăpâne“ sunt cântările ce răsună în satele noastre cu ocaziunea vizitațiunilor canonice ce Prea Sfințitul nostru Episcop, odată cu venirea primăverii, binevoește a le face. „Osana celui ce vine întru numele Domnului“, irmoasele și troparele maicei noastre Biserici au răsunit în toată marea Sâmbătă seara și Duminecă în 14 Iulie în comuna **Forotic**.

*

Sâmbătă seara la 10:30 din trenul dinspre Timișoara în gara Forotic plină de copii de școală și întreg satul cu lampioane, făclii, cor și fanfară în frunte cu P. O. D. Virgil Musta protopopul tractului, cu 22 de preoți, Dr. L. Secoșan secretarul general al Prefecturii Caraș și Iulius Popa primpretorul plasei Oravița, coboară Prea Sfințitul Episcop însoțit de păr. diacon Teodor Roșca și d-l D. Sgavêrdia secretarul Cons. eparhial.

P. O. D. protopop V. Musta rostește o scurtă dar impresionantă cuvântare, arătând importanța istorică în luptele naționale și bise-

*) La rubrica „Săptămâna“ vom publica impresiuni asupra acestor vizite canonice din Forotic și Comorâște.

ricește a satelor din valea Cărașului subliniind că Foroticul situat imediat la poarta de nord-vest a ei este începutul unei serii întregi de bătălii grele duse pentru Lege și Neam de popor și cler; iar dl Dr Secoșanu în numele dlui prefect bineventează pe Prea Sfințitul. Le răspunde Prea Sfințitul, cerând dela toți, și dela cei ce L-au întâmpinat dar și dela imensa mulțime de călători, ce umpleau ferestrele și scările trenului, o reînoire sufletească și o strânsă colaborare între Biserică și popor pentru asanarea nevoilor actuale ale Neamului.

Se aranjează un impozant cortegiu până în sat în casa parohului *Mitrofan Ciorei*.

Duminecă dimineața pe străzile Foroticului îmbrăcate sărbătorește — așa cum bănațeanul știe să decoreze cu comorile de țesături din case — și pe un drum presărat cu un covor de iarbă verde, în sunetul clopotelor și bubuituri de pivi Prea Sfințitul sosește la ora 9 la sf. Biserică pentru slujba sf. Liturgii.

Într'o bisericuță arhiplină, soborul celor 22 de preoți și „Mărire arhiereului“ în cursul rugăciunilor de intrare și de îmbrăcare se ascultă în cea mai profundă și religioasă tăcere. Se începe sf. Liturgie în sobor cu diaconii *Teodor Roșca* impresionant ceremonialist și *Uzum* a cărui hirotonire întru diacon s'a săvârșit Dumineca trecută la Gârliște și astăzi urmează să fie înaintat în treapta preoției pentru Doman.

La scurt timp după începerea sf. Liturgii, sosesc d-nii Dr Mihai Grosșianu — marele iubitor al ortodoxiei naționale, Dr Pavel Liuba, prefectul județului, Octav. Furlugeanu deputat și sinodal, Dr Pavel Lazăr și un impresionant număr de intelectuali din Oravița, toți iubitori de biserică.

Sf. Liturgie condusă de Prea Sfințitul Episcop a fost înfrumusețată de coroana preoților: Ciorei, tatăl și cei doi fii, *Mitrofan* din *Forotic* și celalt din Răchitova, Gh. Runcan, P. Bernaz, A. Iana, St. Ania, I. Hergan, Gh. Simeon, R. Suci, I. Lazăr, Cuzman Jianu, Tr. Simu, N. Câmpianu, T. Simu, P. Lungu, C. Jurca, G. Popa, T. Drugărin, C. Petrovici, Tr. Constantin etc.

*

Mărețul și neîntrecutul șirag de bogății muzicale și sufletești ale liturgiei ortodoxe, a fost îmbogățit cu săvârșirea tainei hirotonirii întru preot a diaconului *Uzum* pentru parohia Doman. Momentele înălțătoare când Arhiereul din ușile împărătești enunță de trei ori „vrednic este“ cu tot atâtea răspunsuri ale corului preoților că „vrednic este“ este pentru lumea satelor revelațiunea măreață a săvârșirii tainei

preoției. Momentele de mișcare în altar, faptul că însuși Arhiereul cântă „Isaia dăntuiește“ înalță sufletele și mai presus, par'că toată lumea este adânc convinsă, că a fi **preot**, nu *îndeplinești numai o funcțiune*, cunoscută dintr'o lature pur ceremonialistă și socială, ci că ești purtătorul unui har și dar, primit prin punerea mânilor Arhiereului și prin înălțătoarele rugăciuni ale Acestuia.

Celalt moment important în sf. Liturgie a fost împărțirea tuturor preoților, urmată de predica Prea Sfințitului.

Prea Sfințitul Episcop pleacă dela cuvintele Mântuitorului Hristos „Mâncarea mea este, să fac voia Tatălui Meu“. Dintr'o profundă înțelegere a problemelor specific bănațene, atât bisericesti cât și social-naționale Prea Sfințitul are greaua și foarte penibila, marea misiune de a combate ca și preoții săi plăgile sociale: concubinajul ca corolar al căsătoriilor premature și marea mortalitate infantilă ca izvor al căsătoriilor premature. Într'o prea frumoasă asemănare, Prea Sfințitul face comparație între mâncarea duhovnicească, într'un **crez** prea înalt de esență pur divină și între preocupările mărunte și calculele pur familiare ce preocupă astăzi lumea noastră bănațeană la *căsătoria pruncilor*. „Averea familiară și înmulțirea ei, grija de a nu desmembra ci a adăuga la ea, este esența, este râvna oricărui cap de familie, cu riscul de a face târgovină din marea comoară a familiei: din pruncii săi, aceasta este grija de zi și de noapte a oamenilor noștri“. *O sentință* bine încheșată cu putere de analiză și statornicie *inapelabilă*, rostită de Prea Sfințitul, cu o înfățișare de înalt judecător și totuși cu o nuanță de adâncă durere de părinte sufletesc, din inima căruia se rupe marea nemângăere înțeleasă și dictată de nașterea Sa de bănațean. Nu au lipsit chiar cuvintele exprimate în auzul tuturor a unor credincioși ce au pătruns adânc și momentan tâlcul dojenei părintești al Arhiereului, dar pe fața tuturor citești o profundă impresie. Informată că s'a început astrângerea fondului pentru zidirea unei biserici, face apel la dărnicie față de mărețul scop a avea pentru lăcașul Domnului ce pururea este prezent, o biserică demnă de înăreția dumnezească. La stârșitul sf. Liturgii Prea Sfințitul ține să împartă tuturor anafora. În casa păr. *Mitrofan Ciorei* este aranjat prânzul la care iau parte: Prea Sfințitul, demnitarul județului prezenți, distinsul biserică și bunul patriot Dr Mihai Grosșianu — care și face într'o cuvântare istoricul casei unde gazduim și bogăția contribuției pe teren național-bisericesc — învățătorii Pavel Rusu și Nicolae

Pava, notarul Romul Popovici, cari în bună parte au contribuit la înălțatoarea sărbătoare și preoții.

*

După masă la ora 3 toți cei din Forotic se îndreaptă spre **Comorâște**. Prea Sfințitul este încă din departe întâmpinat de un banderiu de călăreți, bicicliști și adus până la arcul de triumf din marginea satului, unde este întâmpinat de o mulțime imensă de credincioși cu fanfară, cor, elevii de școală frumos îmbrăcați cu mânilor pline de flori, ce le aruncau în calea Prea Sfințitului. Apoi un sobor de preoți în frunte cu P. O. D. protopop Virgil Musta. Părintele Nicolae, într-o frumoasă asemănare a vremurilor de desrobire națională și politică și a vizitei Prea Sfințitului, talmăcește bucuria credincioșilor de a-și vedea pe Stăpânul și Arhiereul lor. Preotul unit în numele credincioșilor săi bineventează pe Prea Sfințitul și se vede că dintr'un tainic colț românesc este îndemnat a ruga cerul să se refacă unitatea Bisericii naționale, să fim „o turmă și un păstor“. Pe urmă primarul comunei în numele comunei arată devotament și supunere. Se formează un impozant cortegiu, cu praporii bisericii, călăreți, elevii școlii, cor, fanfară, preoți și mulțimea credincioșilor ce se îndreaptă spre sfânta biserică. La ușa sfintei biserici, pâr. Șușan face raportul asupra parohiei. În biserică frumos împodobită cu covoare, flori, verdețuri și curățenia picturii și frumuseții ei se începe Vecernia.

La ecteniile rostite cu măiestrie ceremonială și cu un profund și adânc religios bariton de pâr. *Teodor Roșca* diaconul catedralei, răspunde frumos corul local și cantorii stranelor. La sfârșit Prea Sfințitul în predică, plecând dela cuvintele sfântului apostol Pavel „au nu știți că Duhul lui Dumnezeu locuiește întru voi“ arată marele păcat al concubinaului, lipsei de prunci, îndemnând credincioșii, ca în urma faptului că sunt lăcașul Duhului sfânt, primit prin sfânta taină a Botezului să trăiască în conformitate cu prescripțiile învățaturii sfintei Biserici, în interesul lor sufletec, pentru preamărirea lui Dumnezeu și înălțarea Patriei noastre. La cuvântarea preotului unit, Prea Sfinția Sa se vede obligat a răspunde așa cum ortodoxia noastră națională a răspuns și răspunde, că „*fiilor rătași sub presiunea momentelor grele de asupriri, îndepărtați dela noi, maica noastră Biserică le ține în tot momentul ușa deschisă. Noi, ortodoxia-națională, nis acasă aici și suntem primitori cu brațele deschise, pentru frați*“. Biserica neîncăpătoare pentru mulțimea credincioșilor a fost până la

lacrimi impresionată de podoaba slujbei și a predicii.

Se trece la vizitarea bisericii unite, la învățători, notari și alte persoane de seamă, așa cum obicinuește Prea Sfințitul să facă peste tot și apoi la oficiul parohial. La pâr. Șușan se dă o gustare. Cu trenul de 5 p. m. Prea Sfințitul încunjurat de notabilități și de mulțimea credincioșilor în cântările corului și fanfarei se urcă în trenul de Timișoara, reîntorcându-se la reședință.

Raportor

Raportul general

al F. O. R.-ului despre gestiunea secției Caransebeș din anul 1934.*

Puntea dintre cer și pământ, care este Biserica cea adevărată a Domnului Iisus Hristos, iată prilejuește astăzi nouă, unei organizații crescând la sânul ei, bucuria de a o preamări și cinsti cu modesta noastră vrednicie. Și bucuria aceasta, involburată de buna mireasmă duhovnicească, ca o jertfă de preț răsbește spre ceruri văzduhurile pe cari minunea Duhului sfânt încă le-a reînnoit cu haina sfințeniei.

Cinstiți creștini drept credincioși,

Precum își trimiteau apostolii Domnului odinioară pe cei apropiați ucenici ai lor în persoană sau cu răvașe învățătoare așa Frăția Ortodoxă Română, din porunca dragostei de biserică vine astăzi aici cu solie de muncă și îmbărbătare.

Desigur că mulți, dacă nu toți cei de față putem răspunde că muncă prestăm și noi, zilnic și din greu, iar cât pentru biserică, îi dăm, convenita cinste și dragoste, mărturisind de aceasta prezența noastră de acum. Frăția Ortodoxă Română nici nu urmărește altceva decât adâncirea dragostei creștine, afirmarea ei prin fapte în toate împrejurările vieții noastre, trăirea ei! Despre aceste postulate ca și de celelalte, înscrise în statutele asociației noastre, Onoratul cerc protopopesc de aici nesmintit V'a vorbit, rămânând nouă plăcuta sarcină să vă arătăm pe scurt motivele cari au dus la înființarea acestei asociații, ce a realizat secția noastră eparhială dela înființare și mai ales de un an de zile încoaci.

Dacă aș cita numai următoarele dintr'o carte de acum doi ani a învățatului profesor Nicolae Iorga, nu mai trebuie să adaug nimic pentru a justifica existența asociației noastre: „Trăim de sigur una din epocile cele mai nenorocite din istoria omenirii, chiar dacă nu se varsă sânge și barbarii nu cutreeră orașele ruinate. E o astfel de criză cum istoria numai rareori le pomenește. În această privință nu e nici o îndoială.

Sunt oameni cari îi mărginesc foarte strâns noțiunea. Ei văd numai variațiile îngrijitoare ale monedei, până la aceia chiar cari sunt încântați de aceasta și vreau s'o prefacă în baza unei noi politici. Și nu-și

*) Citit în Adunarea generală a secției ținută în biserică Orșovei în ziua de 17 Iunie 1935 de secretarul ei, Nicolae Cornean.

dau seamă că moneda oglindește starea producției și a schimbului de mărfuri. Și mai ales nu înțeleg că la baza acesteia din urmă nu e nici un alt factor material, ci însăși starea morală a societății, aceea dela care vin toate în ultima esență.

E bolnav sufletul umanității“...

Durerile acestei boale și mai ales urmările ce se pot ivi au îngrijorat pe oamenii noștri de bine; gândul lor s'a îndreptat atunci spre doftorul cel mare al lumii, spre Hristos Dumnezeu și sfânta lui biserică drept credincioasă. Căci nu este rană pentru care ei n'a descoperit leac, sau durere pe care balsamul învățăturilor sale mântuitoare să nu o aline. Și unde în alt loc veghează El la vindecarea noastră, unde ne împărtășește El harul mântuitor, dacă nu în sfânta lui biserică. Iată sărbătoarea Pogorării Duhului sfânt ne stă mărturie vie că Duhul sfânt s'a arătat apostolilor și ucenicilor Domnului — vărsând har asupra lor — pe când ei se aflau la rugăciune în biserică.

Revenirea noastră în leagănul sfânt al Bisericii, întru învățătura căreia ne-am botezat: pentru purificarea și întărirea noastră harică-sufletească, pentru sprijinirea și întărirea puterilor bisericii în care au trăit și s'au izbăvit părinții noștri: aceasta se cheamă o frăție ortodoxă română. O armată a Mântuitorului Hristos, cu flammii biruinții lui în inimi, solidară la întronarea lui pe pământul binecuvântat al Țării noastre.

Călăuzită de nobilele intențiuni ale întemeietorilor săi, parte din ele cuprinse în statute, secția din eparhia noastră a Caransebeșului, dela înființare și până astăzi s'a străduit să le și înfăptuiască aeeva, cu adevărat. Condusă norocos, cu însuflețire, care ne amintește zelul primilor propagandiști creștini, a purces la organizarea ei, lăsând de bună seamă o plăcută amintire de misionada impunătoare în care acum doi ani în Băile Erculane s'a constituit baza cercului protopopesc al D-Voastre al Orșovenilor.

În ordinea organizărilor nu acesta e cel mai vechi, dar constituie un grăitor monument de însuflețire, curată, deplină, cum numai inimile sincere mărturisesc.

Continuând cu organizarea cercurilor protopresbiterale, în anul din urmă am reușit pretutindenea aproape să aprindem această însuflețire spre noi și noi fapte de laudă.

În congresul ținut anul trecut la Sibiu am avut mulțumirea să găsim înalta apreciere și recunoștință pentru opera noastră propagandistă din prilejul acestor organizări, a conferințelor ca și pentru propaganda în scris cu broșurile tipărite. În acest loc trebuie să amintim că secția noastră a publicat în cursul anului expirat încă două broșuri, una „Dr Alexandru Mocioni“ a președintelui nostru Dr Cornel Corneanu și alta „Pe pământul făgăduinței“ de Ing. Petru Fotoc, membru în comitetul asociației noastre.

Tot acolo, în acel memorabil congres din toamna anului 1934 s'a luat act de îndârjita apărare a prestigiului Bisericii noastre din prilejul manifestațiilor bisericii unite în Logoj. Căci aminte să ne fie, frumseța integrității noastre sufletești, pe lângă atâtea rele o amenință pericolul uniāt, intrus acum 100 ani aici în Banat, și împotriva căruia datoria noastră sfântă e să luptăm și să ne apărăm!

În linia acestei lupte cu perspective de izbândă se remarcă neclintita și stăruitoare ofensivă împo-

triva „acordului cu Roma“, pe care cu atâtea elan o diriguiește conducerea centrală a asociației noastre. Și dela noi ca de aici de peste tot s'au trimis memorii împotriva acestui acord. Fericiți suntem să putem spune și aceea că în ce ne privește, președintele secției noastre a făcut parte din delegația care a prezentat, la 25 Februarie a. c. primului ministru al Țării, aceste memorii.

Acelaș sentiment întăritor ni l-a dat în iarna anului trecut d-l profesor universitar Dr Onisifor Ghibu, care fiind trimis de comitetul central al asociației noastre, a conferențiat în Caransebeș despre: Concordatul cu Vaticanul și Acordul dela Roma. Lupta pe care frăția ortodoxă a angajat-o împotriva acestora, și pe care toți bunii ortodoxi au secondat-o cu moțiunile amintite, întărite prin subscrierea lor, nu trebuie să înceteze până când biserica noastră nu va învinge, fiind în țara poporului român-ortodox unica stăpână și ocrotitoare a viitorului său!

Convinsă de aceasta și pentru a pecetlui expresia recunoștinței noastre față cu neîntrecuții noștri înaintași, secția eparhială Caransebeș, secondată de instituțiuni, preoți, credincioși și toată suflarea Românilor ortodoxi dela noi, a luat în cursul anului expirat hotărârea de a ridica în Caransebeș un monument episcopului Ioan Popasu.

Gândul fericit și fericitor al președintelui nostru, care conduce însuși grija chivernisirii fondului, amintește vorba Mântuitorului care zice, că cel ce va învăța, mare se va chema, iar cel ce face și va învăța, și mai mare este.

De aceea, înainte de a încheia aceste modeste expuneri și a face un apel de muncă și îmbărbătare, îmi iau permisiunea să laud aci gândul cucernic al președintelui, indemnându-vă să-l cinstiți tot prin faptă.

Din exemplele și faptele celor mari, plecați în câmpiile fericirii învățăm noi cele ale zilei, dar în deosebii pe cele alese fapte... Glasul Dunării bătrâne vă aduce zi de zi, clipă de clipă amintirea episcopului celui ce doarme în susul ei, iar dela miazănoapte șoapte triste spun că un alt episcop mare s'a prăbușit în floarea vrăstei a muncii sale. Cucernici și „solidari în fața morții și a mormintelor“, după îndemnul însuși răposatului episcop Grigorie al Aradului, pe care F. O. R.-ul îl deplânge în raportul său de astăzi, să învățăm tărie în solidaritatea vieții, a luptei — căci viața luptă grea este — și înaintea sfântului altar să facem nou legământ de solidaritate și frăție. Așa numai celor cari se întrunesc în numele unei idei trecătoare, vom răspunde cu eternitatea ortodoxiei noastre Așa numai vom izbândi.

Cu acestea rog On. Adunare generală să ia la cunoștință prezentul raport.

Cunoști omul după vorbă.

Sirach XXVII. 8.

Domnia tare cere braț lung și vorbe scurte.

V. Alexandri.

Faima se ruginește, dacă n'o cureți prin muncă în fiecare zi.

N. Iorga.

ȘTIRI

Congresul F. O. R-ului la Caransebeș. Comitetul central din Cluj, la cererea secției Caransebeș, a hotărât ținerea Congresului asociației F. O. R. din anul acesta la Caransebeș, Congresul se va ține în toamnă, când împlinindu-se 70 de ani dela reînființarea episcopiei noastre prin fericitul mare episcop Ioan Popasu în cadrele unor mari serbări culturale se va face desvelirea monumentului.

O danie rară. Asociația învățătorilor din Banat, prin președintele ei Pavel Jumanca, a avut deosebita bucurie să se împărtășească de o mare danie. Anume, profesorul de pedagogie în pensiuie, dl Antonie Sequens din Caransebeș a donat asociației suma de 150.000 lei, „pentru zidirea unei case de recreare pentru învățători trudiți și bolnavi”. Gestul e înălțător și neobicinuit în zilele noastre. Observăm că dl profesor Sequens a adunat averea sa frumoasă prin chibzuită și cumpătată muncă și nu i-a câștigat prin politică. Dumnezeu să răsplătească nobila lui danie!

Pentru monumentul Popasu au mai intrat următoarele sume: Dr Nicolae Belu Anina 500 lei, presb. Iosif Serafin Sibiu 500, pr. Nicolae Cornean Apadia 500 lei, Iosif Ostoia, Traian Paica și Ianăș Ponoran 1000 lei, Com. Bisericească Macedonia 100, Pr. Nicolae Țucu 100, Preotul și com. bisericească Doloave 460, Sichevița 100, Măidan 200, Liubcova 50, pr. T. Călțun Borlovenii-noui 100, pr. M. Copăceanu Plavișevița 100, Com. bisericească Plavișevița, 100, Tisovița 50, pr. T. Suru Verendin 40, Com. bisericească 20, pr. Ștefan Otonoga Iam 80, Com. bis. 40, pr. Ilie Sârbu Rușca 100, Com. bis. 100.

Parastas pentru Traian Doda. În 16 Iulie s'au împlinit patruzeci de ani dela moartea generalului Traian Doda. Simbolul virtuților militare grănicerești, bărbatul care singur a răzbit dintre Români în parlamentul dela 1881, care însă mai târziu, amărât, renunță la această tristă onoare, cu scurgerea vremii începe să treacă în uitare. Și totuș, s'a găsit cineva, o echipă regală care face anumite cercetări în Rudăria, să nu lase uitării momentul acesta. Așa s'a inițiat și hotărât ca Sâmbătă, la sărbătoarea Sfântului Ilie să se țină un parastas solemn în biserica din comuna Prilipeț, locul nașterii lui Traian Doda. Laudă celor cari vecinicesc memoria marilor înaintași și împlinind porunca Bisericii creștine, roagă-se pentru sufletul lor!

Cununie. În 30 Iunie a. c. s'a celebrat cu mare pompă în biserica din Iersig cununia d-rei Lucreția Nicorescu, fiica preotului nostru Gheorghe Nicorescu și a dlui Alexandru Ursache.

La Librăria Diecezană

se află de vânzare

obiecte bisericești

dela cele mai renumite fabrici. —

Notă oficială.

Nr. 4130 E. ex 1935.

Se aduce la cunoștința studenților dela Academia teologică că înscrierile la Academie se fac anul acesta în zilele de 28-30 Septembrie a. c.

Asupra cazurilor de întârziere din motive binecuvântate, decide Consiliul eparhial.

La înscriere se solvesc următoarele taxe:

a) Didactrul Lei 300.

b) Pentru fondul de ajutorare „Ioan Popasu” Lei 50.

c) Pentru fondul de excursii Lei 50.

d) Pentru societatea de lectură „Ioan Popasu” Lei 50.

e) Pentru baie Lei 50.

f) Pentru folosirea mobilierului Lei 100.

Examenele de corigență de curs și examenele generale se țin începând din 25 Septembrie, iar prelegerile se încep la 2 Octombrie a. c.

Toți studenții ai căroror părinți nu locuiesc în Caransebeș sunt obligați să locuiască în internatul Academiei teologice.

Taxa anuală pentru internat, care după împrejurări se poate majora, este de Lei 8000 (Optmii) pe întreg anul școlar și se plătește anticipativ în patru rate de câte Lei 2000 (Douămii) și anume rata I-a la înscriere, rata II-a la 15 Noemvrie a. c., rata III-a până la 31 Ianuarie 1936 și rata IV. până la 15 Aprilie 1936.

De hainele de pat, de rufărie și de spălatul (curățitul) lor se vor îngriji studenții. Tot așa și de tacâmurile necesare la intrarea în internat.

Se observă, că certificatul medical, pe care au să-l prezinte tinerii, cari întră pentru prima dată în Academia teologică, trebuie să fie eliberat de către medicul Academiei d-l Dr. Virgil Budințianu.

Caransebeș în 5 Iulie 1935.

Episcopul diecezan:

† Vasile

CONCURS.

Nr. 4292 B. 1935.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că petițiunile de primire în Academia teologică pe anul școlar 1935—1936 sunt a se înainta Consiliului eparhial, prin Oficiile protopopești până la 15 Septembrie a. c.

La petițiuni se vor alătura următoarele documente:

1. Extras de botez.

2. Diploma de bacalaureat.

3. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial, vizat de către Oficiul protopopesesc.

4. Certificat dela medicul Academiei teologice, că petentul este deplin sănătos și fără defecte.

5. Declarațiunea părinților sau tutorelui, că vor suporta toate cheltuielile cu întreținerea petentului în internatul diecezan.

Se observează că toți studenții Academiei teologice sunt obligați să locuiască în internatul diecezan.

Petenții, când vor fi chemați, vor avea să se prezinte la Consiliul eparhial.

Caransebeș la 12 Iulie 1935.

Episcopul diecezan:

† Vasile

Publicațiune de licitație.

În baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial din 4 Iulie, Nr. 4099/1935 se publică licitațiune minuentă pentru acoperirea turnului și deasupra altarului bisericii cu tablă galvanizată de cl. I. cu prețul de exclamare Lei 17.616 din comuna Șopotul-nou.

Licitațiunea se va ținea în **4 August a. c. la ora 12 a. m.** în biserică la care pot participa întreprinzătorii autorizați.

Comuna bisericească nu acordă spese de transport sau diurne participanților.

Licitanții sunt obligați a depune 10% în numerar sau hârtii de valoare.

Comuna bisericească își rezervă dreptul de a da lucrarea aceluia în care are mai multă încredere.

Șopotul-nou în 10 Iulie 1935.

Ioan Goanță

Preș. cons. par.

Pavel Nedelcu

Notar.

Publicațiune de licitație.

Pe baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial dtto. 21 Iunie Nr. 3322 E. se publică licitațiune minuentă pentru refacerea turnului bisericii din Bucovăț, plasa Făget, înzestrarea lui în toate părțile constitutive cu prețul de lei 30.000.

Licitațiunea se va ține **Duminecă în 4 August a. c. la orele 14 (2) după masă în sala școlii din localitate** la care pot participa licitanții îndreptățiți.

Comuna bisericească prestă în natură tablă de fier nouă și materialul lemnos folosibil din turnul vechi. Planul și condițiile se pot vedea la Oficiul parohial.

Comuna bisericească nu acordă spese de călătorie participanților la licitație, își susține dreptul a da lucrările fără considerare la rezultatul licitațiunii întreprinzătorului celui mai încrezut și obligă pe licitanți a depune înainte de începerea licitației vadiul de 10%.

Bucovești din ședința consiliului parohial, ținută la 10 Mai 1935.

Alexandru Popovici

Preot președinte.

Nicolae Lazarescu

notar.

Judecătoria rurală Teregova instanța c. f.

Nr. 678/1935 c. f.

Extras din publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următoarea comună Brebul-Nou contra urmăritului Eugen Loidl din comuna Brebul-Nou la cererea urmăritoarei judecătoria ordonă: Licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea XL. din 1881 și al legii pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită cât și al legii pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice (promulgată cu I. D. R. Nr. 1065 din 11 Aprilie 1933, Mon. Of. Nr. 87 din 13 Aprilie 1933), asupra imobilului cuprins în c. f. Nr. 664 a comunei Brebul-Nou din circumscripția judecătoriai Teregova înscris ca proprietatea lui Eugen Loidl și soția născ. Magdalena Schneider, Intravilan 800 st. p. în preț de strigare 100.000 lei, pentru încasarea creanței de 8856 lei capital impozite și taxe comunale precum și pentru încasarea creanței 5927 lei capital, impozit către Stat, apoi Petru Lampert cu 6030 lei capital și acces. și Kern Iluș din Lugoj cu 1864 lei și acces. Prețul de strigare se stabilește în baza §-ului 6 al legii pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită în suma arătată mai sus care se poate reduce cu 25%. Fixează termen pentru ținerea licitație pe ziua de **10 August 1935 ora 10 a. m.** în casa comună a comunei Brebul-Nou. În baza art. 150 legea XL. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de 75% din prețul strigării (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau efecte de cauție, socotite pe cursul fixat, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției; și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX. din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și numai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare. Cei scutiți de garanție nu sunt datori să depună suma corespunzătoare garanției (art. 25 legea XLI 1908).

Teregova, la 27 Maiu 1935.

Jud. **I. O. Bubeneș** s. s.

Ioan Bica s. s. dir. c. f.

Pentru conformitate: **Ioan Bica**. dir. c. f.

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile de vânzare la **Librăria diecezană.**

